

Fasora, Lukáš

Libor Štukavec

In: Fasora, Lukáš; Čermin, Jan; Čerminová, Jana; Hanuš, Jiří; Málíková, Michaela. *Sto tváří, sto příběhů : vybrané osobnosti v dějinách Filozofické fakulty Masarykovy univerzity*. Vydání první Masarykova univerzita, 2020, pp. 347-348

ISBN 978-80-210-9382-9; ISBN 978-80-210-9605-9 (online ; pdf)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/143145>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Libor Štukavec

Národnost: česká

Datum narození: 2. listopadu 1930

Místo narození: Bystřice pod Hostýnem

Datum úmrtí: 30. května 2000

Místo úmrtí: Brno

Akademické působení

Vystudoval měšťanskou školu a reálné gymnázium v Holešově. V letech 1950–1951 pracoval jako dělník v Moravských impregnačních závodech a závodu TON (bývalá firma Thonet), do roku 1953 absolvoval vojenskou základní službu. Po návratu do Bystřice díky svým mimořádně rozsáhlým jazykovým znalostem (celkem osm cizích jazyků na excelentní nebo komunikační úrovni) začal pracovat jako překladatel u firmy TON, v letech 1956–1963 pak jako knihovník a referent ve Státní vědecké knihovně v Olomouci. Při zaměstnání absolvoval v roce 1962 studium češtiny a angličtiny na FF MU a také vyšší knihovnický kurz. V roce 1963 nastoupil na místo knihovníka v ústřední knihovně brněnské filozofické fakulty, od roku 1968 do 1991 vykonával tamtéž funkci vedoucího knihovníka, vyučoval kurzy severských jazyků a kultury a poté působil jako odborný asistent na Ústavu germanistiky, nordistiky a nederlandistiky FF MU.

Jako celoživotní nestraní s kritickým vztahem ke komunistickému režimu paradoxně zastával řídicí funkci: politický deficit svého osobního profilu kompenzoval mimořádnou pracovitostí, což uznávaly i vysoké orgány univerzity. Štukavec v roce 1977 získal ocenění děkana filozofické fakulty, v letech 1980 a 1981 ocenění rektora UJEP. Podle pracovního výkazu trávil v zaměstnání v průměru deset hodin denně po řadu let. Štukavec jako bytostně vědecky založená osobnost těžce nesl nevyhovující stav fakultní knihovny – jak co do prostorových parametrů, tak co do vybavení zahraniční literaturou; sám se snažil prostřednictvím svých početných osobních kontaktů získávat knihy výměnou nebo darem, neboť přidělené devizové prostředky často umožňovaly nakoupit jen deset knih západní proveniencí ročně.

Mimořádný význam mělo Štukavcovo dílo překladatelské. Jeho překlady z angličtiny, norštiny, a zvláště švédštiny náleží k tuzemské špičce. Patrně největší ohlas si získaly překlady dětské literatury, řada čtenářů dodnes vnímá Štukavcovy překlady knih o Muminech a Karkulínovi. Přeložil také řadu vědeckých, filozofických a uměleckých děl, např. *Dějiny švédské literatury* Erika Gustaffsona (1996). Vědecky se profiloval především jako expert na dějiny severské, především švédské kultury raného novověku a znalec díla Adama Michny z Otradovic.

Ohlasy

Byl badatelem v pravém slova smyslu. Knihovnu vnímal ale spíše jako útočiště vyučujících, kteří zde studovali z dostupných pramenů a svoje vědomosti dále zprostředkovávali studentům formou skript. Sám se zasloužil o získávání vzácných knih, mimo jiné také prostřednictvím mezinárodní výměny. A patrně i díky osobním kontaktům. Žil pro svou práci. Každé ráno obešel všechny své podřízené s otázkou: „*Co máte veselého?*“ \ [pracovníci Ústřední knihovny FF MU](#)

Dr. Štukavec byl trnem v oku tehdejšímu vedení FF, neztotožňoval se s režimem, a asi právě proto byl „uklizen“ do knihovny. Hodně sil a osobní odvahy jej stálo úsilí o záchranu poškozených a tzv. zakázaných knih. Prokázal v mnoha případech osobní statečnost, když se neřídil pokyny vedení – např. odmítal tento typ knih zničit. Toužil také po nové knihovně, což se mu z výše uvedených důvodů nepodařilo prosadit. \ [pracovníci Ústřední knihovny FF MU](#)

Co se týče jeho pracovního nasazení: měl jsem příležitost pozorovat jej v nemocnici, na jednotce intenzivní péče, jak mezi mnoha aparáty, napojen na mnoho hadiček, překládá do češtiny obtížný sonet a piluje rytmus. Ještě krátce před smrtí, prakticky na smrtelné posteli, prováděl korekturu své edice básní a písní Adama Michny z Otradovic, kterého velmi miloval. Byl to pro něj nečekaný a opravdový dar, u nějž velmi těžce nesl, že měl vyjít již před mnoha lety a že se edice tolik zpozdila. \ [Jiří Munzar](#)

Libor Štukavec jako překladatel Mumínků

Jako dítě jsem Muminky zbožňovala a patří mezi první knížky, které jsem jako dítě přečetla. Ráda vzpomínám. \ [čtenářský ohlas knih o Muminech na webu](#)

Moje nejmilejší knížka z dětství. Občas ji znovu čtu při jízdě vlakem a užívám si bezstarostný svět Muminů a jejich přátel. „*Rád bych věděl, co budete dělat s Ferkovým zlatem?*“ otázal se Šňupálek. „*Použijeme ho jako ozdobu na záhony,*“ odpověděla muminkova maminka. \ [čtenářský ohlas knih o Muminech na webu](#)

Jedna z mých nejmilovanějších dětských knih. Doufám, že si ji oblíbí i naše ratolest! \ [čtenářský ohlas knih o Muminech na webu](#)

Krásné počtení, melancholické, lyrické, zároveň zábavné, plné nádherných obrazů – co je nejdůležitější: dokáže zaujmout děti, což u knih, které baví i rodiče, nebývá samozřejmostí. \ [čtenářský ohlas knih o Muminech na webu](#)

Kdysi jsem ji dostala jako malá, ale tehdy jsem ji nejspíš neuměla tak ocenit. Před pár dny jsem ji začala předčítat své dceři a sama jsem se do příběhu plného kouzelných bytostí, krásných barevných popisů přírody ponořila a nechala se vtáhnout do toho originálního a tajemného světa paní Janssonové. Už teď sháním další knížky. \ [čtenářský ohlas knih o Muminech na webu](#)

Prameny a literatura

Archiv Masarykovy univerzity, fond A2 FF, osobní spisy, ev. j. 56, inv. č. 46.

Archiv Masarykovy univerzity, fond A1 RMU, osobní spisy, kart. 628/8.

MUNZAR, Jiří. In memoriam PhDr. Libor Štukavec. *SPFFBU*, R 6, 2001, s. 9–12.